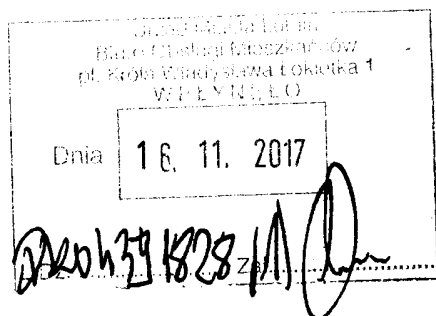

Lublin, 10.11.2017

Beata Stepaniuk-Kuśmierzak

Radna Rady Miasta Lublin

Pan Krzysztof Żuk

Prezydent Miasta Lublin

za pośrednictwem

Pana Piotra Kowalczyka

Przewodniczącego Rady Miasta Lublin

INTERPELACJA

w sprawie wsparcia organizacji widowiska symfonicznego „Tryptyk o kanonie nadziei”

Zwracam się z uprzejmą prośbą o zapoznanie się z projektem “Tryptyk o kanonie nadziei”, widowiska symfonicznego poświęconego męczennikom trzech krajów - duchownym, którzy oddali swe życie za współwięźniów w obozach koncentracyjnych na terenie Polski podczas II Wojny Światowej: św. Grzegorzowi Peradze (Auschwitz), bł. Emilianowi Kowczowi (“Proboszcz Majdan-ka”) i św. Maksymilianowi Kolbe (“kapłan Oświęcimia”). Koncert stanowi hołd złożony ofiarom ludobójstwa oraz niesie uniwersalne przesłanie pokojowego współistnienia całej ludzkości.

Koncert zrealizowany zostanie przez TVP S.A. w nowoczesnej sali operowej Centrum Spotkania Kultur w Lublinie 15 grudnia 2017 roku. Premiera telewizyjna widowiska planowana jest na 28 stycznia 2018 roku w TVP 2, w terminie późniejszym planowana jest relacja w TVP Kultura i TVP Polonia. Z racji rangi TVP S.A. planuje emisję koncertu w Перший канал - narodowej telewizji Ukrainy.

Istotną częścią tego widowiska będą poetyckie ujęcia filmowe Lublina z udziałem orkiestry i solistów. To wyjątkowa szansa na promocję naszego pięknego miasta i jego cudownych zaułków na antenie ogólnopolskiej: TVP2, TVP Kultura i TVP Polonia, jak i za granicą. Wplecione w fabułę multimedialnych ujęć filmowych Lublina pozwolą pokazać miasto w doskonałym czasie antenowym TVP.

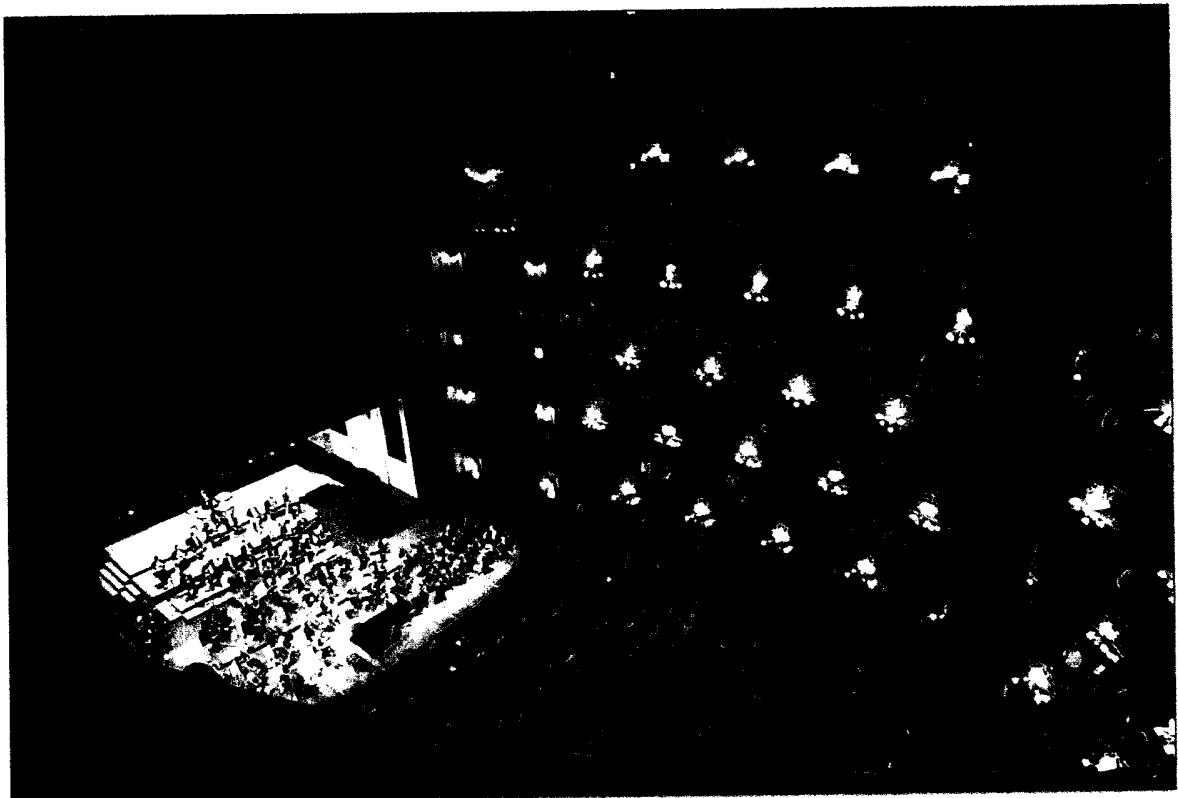
Biorąc pod uwagę powyższe, podzielając głosy dotyczące słuszności tego przedsięwzięcia, zwracam się z prośbą o zaangażowanie w powyższym temacie, w szczególności nawiązanie współpracy z Panem Piotrem Bańką. W załączeniu szczegółowe informacje dotyczące przedmiotowego widowiska.

Z poważaniem,
Beata Stepaniuk-Kuśmierzak
Beata Stepaniuk-Kuśmierzak

GENOCYD

Tryptyk o kanonie nadziei

widowisko symfoniczne

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Lubelskiej
Chór Filharmonii Lubelskiej "Lutnia Lubelska"
Ewa Majcherczyk, Agnieszka Tyrawska - sopran
Marcin Nałęcz-Niesiołowski - dyrygent

Genocyd¹

"Tryptyk o kanonie nadziei" to widowisko symfoniczne poświęcone męczennikom trzech krajów - duchownym, którzy oddali swe życie za współwięźniów w obozach koncentracyjnych na terenie Polski podczas II Wojny Światowej: św. Grzegorzowi Peradze (Auschwitz), bł. Emilianowi Kowczowi ("Proboszcz Majdanka") i św. Maksymilianowi Kolbe ("kapłan Oświęcimia").

Na koncert składają się premierowe wykonania dzieł trzech kompozytorów: Reso Kiknadze z Gruzji - Hymn "Psalm pochwały prawości", Igora Szczerbakowa z Ukrainy - Elegia "Lamentacja z majdanu milczenia" oraz Piotra Bańki z Polski (Lublin) - Litania "Ekstaza do świętego z feretronu²". Kompozycje stanowią hołd złożony ofiarom ludobójstwa oraz niosą uniwersalne przesłanie pokojowego współistnienia całej ludzkości.

W warstwie wizualnej pojawiają się kolaże - fotografie i filmy z obozowego życia, animacje kontekstowe, krótkie felietony biograficzne świętych, a także archiwalia z okresu ich męczeństwa.

Koncert - rejestracja telewizyjna TVP S.A. (15 grudnia 2017), ma formułę koncertu biletowanego wraz z sektorem dla zaproszonych gości. Premiera telewizyjna widowiska będzie miała miejsce 28 stycznia 2018 roku w TVP 2. Kolejne emisje planowane są w TVP Kultura oraz TVP Polonia.

¹ ludobójstwo, zbrodnia przeciwko ludzkości, obejmująca celowe wyniszczenie całych lub części narodów, grup etnicznych, religijnych lub rasowych

² przenośny, obustronnie namalowany obraz religijny w ozdobnych ramach, używany podczas uroczystości religijnych

Premiera poprzedzona będzie filmem dokumentalnym o powstaniu Tryptyku, wyprodukowanym przez redakcję Telewizji Polskiej oddział w Lublinie - archiwalne zdjęcia wraz z wywiadami w posiadaniu koproducenta.

Proponowani goście honorowi:

Eliasz II, właśc. Irakli Guduszauri-Sziolaszwili (ur. 4 stycznia 1933 w Ordżonikidze) - Katolikos-Patriarcha Gruzji, zwierzchnik Gruzjińskiego Kościoła Prawosławnego.

Światosław Szewczuk, biskup Ukraińskiej Cerkwi Greckokatolickiej, arcybiskup większy kijowsko-halicki. Zwierzchnik Kościoła katolickiego obrządku bizantyjsko-ukraińskiego.

Mieczysław Mokrzycki - (ur. 29 marca 1961 w Majdanie Łukawieckim) - polski duchowny rzymskokatolicki, sekretarz papieski w latach 1996-2007, biskup koadiutor lwowski w latach 2007-2008, arcybiskup metropolita lwowski od 2008, przewodniczący Konferencji Episkopatu Ukrainy.

Salvatore Pennacchio, arcybiskup nuncjusz apostolski w Polsce.

oraz kompozytorzy tryptyku, ludzie kultury i sztuki, władze miasta Lublin oraz goście sponsorów widowiska.

Po koncercie przewidziany jest catering i szampan dla gości widowiska.

RESO KIKNADZE

Gruziński kompozytor, saksofonista i profesor sztuk muzycznych. W latach 1986-1990 studiował kompozycję oraz tradycyjną muzykę gruzińską w Państwowym Konserwatorium w Tbilisi. Jednocześnie był członkiem chóru katedry Anchiskhati. W 1991 roku osiedlił się w Niemczech. Tam kontynuował studia u Friedhelma Döhla (kompozycja) i Dirka Reitha (muzyka elektroakustyczna). Następnie nauczał w Electroacoustic Music Studio przy Akademii Muzycznej w Lubece oraz prowadził zajęcia z saksofonu i improwizacji w Rosengarten Music School, również w Lubece. Od tego czasu występuje z zespołami na całym świecie

zarówno jako saksofonista, jak i muzyk komputerowy w wielu projektach łączących jazz, muzykę współczesną i wolną improwizację oraz komponuje tworząc muzykę filmową, teatralną i oprawę dźwiękową przedstawień wizualnych. Pełni też funkcję rektora Państwowego Konserwatorium w Tbilisi. Jako profesor wykłada w katedrze Muzyki Elektroakustycznej na Państwowym Uniwersytecie w Ilia.

Dorobek kompozytorski Gruzina obejmuje zarówno utwory na „klasyczne” instrumenty, jak i wykorzystujące nowatorskie techniki muzyki elektronicznej. Najnowszym jego dziełem jest napisany na zamówienie Filharmonii Lubelskiej „Psalm pochwały prawości”. Inspiracją do powstania hymnu na orkiestrę symfoniczną było życie i męczeńska śmierć Grzegorza Peradze.

„Kompozycja została zbudowana na nagraniu wykładu doktora Heinzgerda Brakmanna o życiu, działalności i śmierci Świętego. Cały materiał dźwiękowy pochodzi z transkrypcji spektrogramu tego materiału, a przepływ w czasie zdeterminowany jest przez narrację dotyczącą jego aresztowania i egzekucji. Przerwę emocjonalną i pauzę w trakcie wykładu doktora Brakmanna, ze stłumionymi łzami smutku, implikuje w utworze bicie dzwonów. Przy końcu utworu, pieśń ludowa zarejestrowana w Bakurtsike, miejscu urodzenia Ojca Grzegorza w Kachetii, rejonie Gruzji, jest tłem dla wtrąconych słów i fragmentów kondakcionu świętego Grzegorza Peradze.”

Św. Grzegorz Peradze

Urodził się 13 września 1899 roku w Bakurciche. Po studiach teologicznych w Gruzji i Rosji kształcił się też na wydziale filologicznym uniwersytetu w Tbilisi. W 1926 roku w Bonn obronił doktorat z filozofii.

W 1931 W Paryżu Grzegorz Peradze złożył śluby zakonne i przyjął święcenia kapłańskie. W 1933 roku na zaproszenie metropolity Dionizego objął stanowisko zastępcy profesora patrologii i zastępcy kierownika seminarium patrystycznego w Studium Teologii Prawosławnej Uniwersytetu Warszawskiego. W styczniu 1934 roku w greckiej katedrze św. Sofii w Londynie o. Grzegorz otrzymał godność archimandryty.

Odbył wiele podróży naukowych, m.in. do Ziemi Świętej, Syrii, Grecji, Bułgarii, Rumunii, Austrii, Włoch. Także po wybuchu wojny prowadził badania, pozostawiając po sobie ponad 70 prac, głównie z dziedziny patrologii.

5 maja 1942 roku został aresztowany z nieznanymi przyczyn przez gestapo i zesłany do obozu Auschwitz. O okolicznościach śmierci Grzegorza Peradze wiemy niewiele. Jedną z możliwości mówi o tym, że więźniów z trzech baraków, w których mieszkali głównie Polacy wyprowadzono na mroź i oznajmiono, że będą tam stali tak długo, aż nie zgłosi się osoba, która ukradła chleb. Ojciec Grzegorz przyjął winę na siebie, za co oblano go benzyną i podpalamo. Inna wersja głosi, że gdy do komory gazowej wysyłano kolejną partię Żydów dobrowolnie zastąpił jednego z nich.

Święty Grzegorz Peradze zginął 6 grudnia 1942 roku.

IGOR SZCZERBAKOW

Ukończył Kijowskie Konserwatorium Muzyczne (przemianowane na Kijowska Narodową Akademię Muzyczną Ukrainy) w klasie Witalija Kirejka, gdzie jest obecnie profesorem kompozycji. W latach 1985-92 związany był z Republikańskim Wydawnictwem Muzyczna Ukraina (redaktor muzyczny, kierownik redakcji, zastępca dyrektora naczelnego), od 1992 do 95 kierował festiwalem muzyki współczesnej Muzyczne Forum Młodych, a obecnie jednym z najważniejszych wydarzeń kulturalnych na Ukrainie - kijowskim Festiwalem Muzyczne premiery sezonu. Od 2010 piastuje stanowisko przewodniczącego Związku Kompozytorów Ukrainy.

W swych utworach stara się łączyć europejskie tradycje muzyki sakralnej z medytacyjnym budowaniem przestrzeni muzycznej, ostatnio coraz bardziej zabarwionej strumieniem neoromantycznym.

Elegia "Lamentacja z majdanu milczenia" na sopran i orkiestrę symfoniczną jest muzycznym spojrzeniem na postać błogosławionego Emiliana Kowcza. Jej podstawę tekstową stanowi jeden z listów, które z obozu ksiądz wysłał do swoich krewnych.

"Dziękuję Bogu za jego dobroć dla mnie. Za wyjątkiem raju, to jedyne miejsce, gdzie chciałbym być. Tu wszyscy są sobie równi: Polacy, Żydzi, Ukraińcy, Rosjanie, Łotysze i Estończycy, a ja jestem Jedynym duchownym. Nawet nie mogę wyobrazić sobie jak tu będzie beze mnie. Tu widzę Boga, jednego dla wszystkich, bez względu na religijne różnice. Być może nasze kościoły są różne, ale ten sam Wielki i Wszechmocny Bóg sprawuje rządy nad wszystkimi. Kiedy odprawiam świętą liturgię, wszyscy się modlą. Oni umierają rozmaicie, a ja pomagam im przejść ten mały mostek do wieczności."

W tym jednoczęściowym dziele - wspomina Igor Szerbakow próbowałem odzwierciedlić całą głębość wysokiego ducha Proboszcza Majdanka, jak wszyscy nazywali wielebnego Kowcza. W pracy nad utworem bardzo pomogły mi rady ojca Stefana Batrucha z Lublina i mojego wielkiego przyjaciela i propagatora ukraińskiej muzyki w Polsce, dyrygenta Romana Rewakowicza.

błog. Emilian Kowcz

Urodził się 20 sierpnia 1884 roku w Kosmaczu pow. Kosów (Huculszczyzna). Po maturze i studiach teologicznych w Rzymie, w 1911 roku otrzymał święcenia kapłańskie z rąk bpa Hryhorija Chomyszyna. Rok później zgłosił się do duszpasterskiej pracy misyjnej i wyjechał na cztery lata do Bośni, gdzie pełnił posługę kapłańską dla licznej rzeszy ukraińskich grekokatolików w okręgu Prijedor. W 1919 wstąpił do powstającej Ukraińskiej Armii Halickiej, służąc przez pewien czas jako kapelan wojskowy. W 1922, jako proboszcz, objął parafię wspólnoty grekokatolickiej miasteczka Przemyślany gdzie przebywał 20 lat.

W grudniu 1942 roku został aresztowany i umieszczony w obozie zagłady na Majdanku. Pełnił tu posługę duszpasterską współwierzniom różnych narodowości i wyznań. „Proboszcz Majdanka” zmarł w szpitalu obozowym 25 marca 1944 roku.

PIOTR BAŃKA

Polski kompozytor współczesny, producent muzyczny, twórca muzyki do spektakli teatralnych (m.in. "Egzekutor", "Living Forever"), słuchowisk radiowych (m.in. "Mechanizm") - w tym słuchowisk dla dzieci (seria najpiękniejszych bajek "Chwila dla malucha"), autor piosenek, które śpiewali m.in. Olga Bończyk, Krzysztof Cugowski, Marek Torzewski. Na koncie ma realizacje dźwiękowe muzyki do filmów (m.in. "Wiedźmin", "Wyjazd integracyjny", "Dancing 4 U", "Moja Polska - ostatnia opowieść Ryszarda Kaczorowskiego"), seriali telewizyjnych ("M jak Miłość", "Samo życie"). Autor czołówek radiowych (m.in. Polskie Radio, "Trójka", Radio Freee, Polskie Radio Chicago), telewizyjnych (m.in. TVP2), oraz reklam. Twórca ilustracji muzycznych i dźwiękowych m.in. dla Muzeum Zamojskiego, Lubelskiej Trasy Podziemnej, autor muzyki do filmu promującego Piwnicę pod Fortuną ("Wehikuł czasu").

O swoim najnowszym utworze Piotr Bańka mówi:

„Ekstaza do Świętego z feretronu” to utwór o charakterze litanii, inspirowany męczeńską śmiercią o. Maksymiliana Kolbe. Jednak w przeciwieństwie do klasycznych litanii znanych z liturgii kościołów chrześcijańskich, Ekstaza nie jest skierowana do osoby świętej, ale stanowi w zamyśle kompozytora ostatnie wołanie o pomoc, ostatnią modlitwę człowieka idącego na śmierć. Stąd w formie podobnej do poematu symfonicznego pojawiają się i zmieniają jak w kalejdoskopie muzyczne obrazy, wspomnienia, strach, zwątpienie, przeplatane żarliwą modlitwą o pomoc w tej jakże ostatecznej decyzji. Zastosowanie na równych prawach obok orkiestry, chóru i solisty instrumentów elektronicznych i dźwięków generowanych w pamięci komputera, powiększa paletę środków muzycznych potęgujących obraz wewnętrznej walki człowieka wobec nieuchronności nadchodzącej śmierci i horroru otaczającego go świata wojny.”

Św. Maksymilian Kolbe

Urodził się w Zduńskiej Woli 8 stycznia 1894 roku. W roku 1910 wstąpił do zakonu franciszkańskiego. Studia wyższe z podwójnym dyplomem doktorskim ukończył w Rzymie i tu w roku 1918 otrzymał święcenia kapłańskie. W Międzynarodowym Kolegium Franciszkańskim w Rzymie 16 października 1917 założył Pobożny Związek Rycerstwa Niepokalanej, wydawał miesięcznik Rycerz Niepokalanej. W 1927 założył klasztor, centralny ośrodek apostołstwa maryjnego Niepokalanów. W roku 1930 wyjechał na misje do Japonii i Nagasaki. Po sześciu latach wrócił do Polski.

Tuż po wybuchu II wojny światowej o. Maksymilian z grupą braci zakonnych został aresztowany. Zwolniony po trzech miesiącach zorganizował w Niepokalanowie wielką akcję charytatywną na rzecz inwalidów wojennych i wysiedlonej ludności. Aresztowany powtórnie, 17 lutego 1941 roku kilka miesięcy przebywał w więzieniu na Pawiaku w Warszawie, potem został zesłany do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. Nadał prowadził posługę kapłańską. Poświęcając się dla dobra drugiego człowieka oddał życie za współwięźnia skazanego na śmierć - zamknięty w bunkrze na śmierć głodową zmarł po dwóch tygodniach w dniu 14 sierpnia 1941 roku dobity zastrzykiem z trucizną.

Wykonawcy:

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Lubelskiej
Chór Filharmonii Lubelskiej "Lutnia Lubelska"

Ewa Majcherczyk - sopran

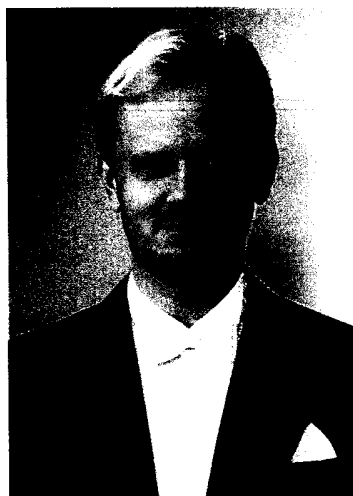
Jest absolwentką Akademii Muzycznej w Katowicach, a także Królewskiej Akademii Muzycznej w Kopenhadze w klasie śpiewu prof. Tonny Landy oraz Ulricha Staerka. Jest dwukrotną stypendystką Laboratorio Toscano per la Lirica Opera Studio, Prezydenta Miasta Gliwice oraz laureatką I miejsca i dwóch nagród specjalnych w III Międzynarodowym Konkursie Wokalnym Simone Alaimo Il Bel canto nella Valle dei Templi na Sycylii oraz finalistką VIII Międzynarodowego Konkursu im. S. Moniuszki w Warszawie. W 2009 roku Ewa Majcherczyk zadebiutowała partią Adiny (L'elisir d'amore, G. Donizetti) w Filharmonii Jeleniogórskiej, a następnie wystąpiła w roli Hanny (Straszny dwór, S. Moniuszko) w Operze Śląskiej w Bytomiu. W 2010 w ramach programu LTL Opera Studio zadebiutowała partią Kunegundy (Candide, L. Bernstein) na deskach Teatro del Giglio w Lukce, a następnie zaśpiewała ją w Teatro Verdi w Pizie, Teatro Goldoni w Livorno, Teatro Comunale w Rawennie oraz w Teatrze Wielkim w Poznaniu. W tym samym roku, ponownie na deskach Teatro del Giglio, wystąpiła po raz pierwszy jako Zerlina (Don Giovanni, W.A. Mozart), a następnie i zaśpiewała tę rolę w Teatro Coccia w Novarze oraz w Teatro Donizetti w Bergamo. W ramach LTL Opera Studio rok później zadebiutowała jako La Primadonna (Le convenienze ed inconvenienze teatrali - Viva la mamma, G. Donizetti) oraz w prestiżowej produkcji Teatro dell'Opera di Roma jako Musetta (La boheme, G. Puccini), odbywając tournée po tokańskich teatrach operowych. W 2012 roku na zaproszenie dyrektora Orchestra Sinfonica Siciliana, wybitnego kompozytora i dyrygenta Sergio Rendine wykonuje ponownie partię Kunegundy w Teatro Politeama w Palermo. W 2013 roku wcieliła się w rolę Rosiny (Il barbiere di Siviglia, G. Rossini) w Teatro Luigi Pirandello w Agrigento, a na deskach Teatru Letniego wraz z Operą na Zamku w Szczecinie kreuje rolę Edwige (Robinson Crusoe, J. Offenbach) w polskim prawykonaniu tej opery komicznej.

Ewa Majcherczyk współpracowała z takimi dyrygentami jak: F. Bottigliero, E. Boncompagni, J. Hammalainen, FM. Sardelli, F. Bonnin, T. Kozłowski i reżyserami: M. Znaniecki, B. Berger-Gorski, S. Marconi, M. Gandini, S. Alaimo, W. Ochman i W. Zawodziński. Od sezonu 2009/2010 jest solistką zespołu Opery Śląskiej w Bytomiu.

Agnieszka Tyrawska - sopran

Ukończyła z wyróżnieniem Ogólnokształcącą Szkołę Muzyczną I i II stopnia im. Karola Lipińskiego w Lublinie w klasie fletu Zbigniewa Szeli. W 2007 roku ukończyła z wyróżnieniem Akademię Muzyczną im. F. Chopina w Warszawie Filię w Białymstoku (specjalność: flet w klasie ad. Krystyny Gołaszewskiej i specjalność: dyrygentura chóralna w klasie prof. Bożenny Sawickiej). W roku 2013 uzyskała stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej dyrygentura (Akademia Muzyczna im. St. Moniuszki w Gdańsku). Obecnie jest studentką ostatniego roku specjalności wokalnno-aktorskiej Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi w klasie śpiewu prof. Urszuli Kryger. Brała udział w licznych kursach mistrzowskich zarówno fletowych (m.in. u Miriam Nastasi, Hansa Martina Zilla, Janosa Balinta, Elżbiety Dastych-Szwarc, Urszuli Janik, Cezarego Traczewskiego) jak i wokalnych (m.in. u Olgi Pasiecznik, Andrzeja Leonarda Mroza). Była dwukrotną laureatką etapu regionalnego, konkursu na najlepszego studenta Primus Inter Pares, uzyskała pierwszą nagrodę w konkursie Primus Expert - najlepszy w regionie w dziedzinie „Artysta”, otrzymała Stypendium Ministra Kultury za wyróżniające wyniki w nauce, zajęła II miejsce w IV Konkursie Młodych Chórmistrzów. W 2006 roku była laureatką ogólnopolskiego finału konkursu na najlepszego studenta RP Primus Inter Pares - otrzymała I nagrodę w kategorii „Artysta”. Współpracowała przez wiele lat jako solistka, flecistka, dyrygent, chórmistrz i chórzystka z Filharmonią Lwowską, Filharmonią Sudecką w Wałbrzychu, Operą i Filharmonią Podlaską, Teatrem Muzycznym w Lublinie (kierownik chóru, flecistka), Agencją Artystyczną Pro Musica, Chórem Dudaryk ze Lwowa, Chórem Akademickim UMCS w Lublinie, Chórem Akademickim Politechniki Lubelskiej, z Białostockim Chórem Kameralnym Cantica Cantamus, Orkiestrą Kameralną Sinfonia Academica. Obecnie jest na stałe związana z Filharmonią Lubelską oraz Szkołą Muzyczną I i II stopnia im. W. Lutosławskiego w Lublinie.

Marcin Nałęcz-Niesiołowski - dyrygent

W 1996 ukończył z wyróżnieniem studia w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie dyrygentury symfoniczno-operowej prof. Bogusława Madeya. Od stycznia 1997 do 6 kwietnia 2011 pełnił funkcję dyrektora naczelnego i artystycznego Filharmonii Białostockiej. Wraz z orkiestrą Filharmonii Białostockiej brał udział w wielu festiwalach i koncertach galowych oraz dokonał nagrania pięciu płyt, z których jedna - z uwerturą Bajka Stanisława Moniuszki i II Suitą orkiestrową Piotra Czajkowskiego - była nominowana do nagrody polskiego przemysłu fonograficznego Fryderyki 1999.

Jest dyrektorem artystycznym i dyrygentem warszawskiej Orkiestry Kameralnej „Małej Filharmonii”, która od ponad 5 lat prowadzi działalność koncertową w kraju i za granicą, współpracując z najwybitniejszymi polskimi artystami. Płyta orkiestry z koncertami fortepianowymi Bacha, Mozarta i Beethovena w wykonaniu 11-letniego wówczas Stanisława Drzewieckiego uzyskała nominację do Fryderyka 1998.

Marcin Nałęcz-Niesiołowski koncertował m.in. z Orkiestrą Filharmonii Narodowej, Sinfonią Varsovią, Polską Orkiestrą Radiową oraz Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia w Katowicach, z którą dokonał nagrań archiwalnych dla Polskiego Radia. Artysta koncertował także za granicą, m.in. w Hiszpanii, Danii, Meksyku, Maroku i Belgii, gdzie wraz z Orkiestrą Kameralną Leopoldinum brał udział w międzynarodowym festiwalu Europalia. W marcu 2002 roku w San Diego miał miejsce jego amerykański debiut, podczas którego poprowadził m.in. Stabat Mater Karola Szymanowskiego.

Od 1999 jest dyrygentem gościnnym Teatru Wielkiego - Opery Narodowej w Warszawie, gdzie m.in. przygotował i poprowadził premierowe przedstawienie baletowe Gala Niżyńskiego z muzyką I.Strawinskiego (Święto wiosny), C.Debussy'ego (Gry) i F.Chopina (Sylfidy).

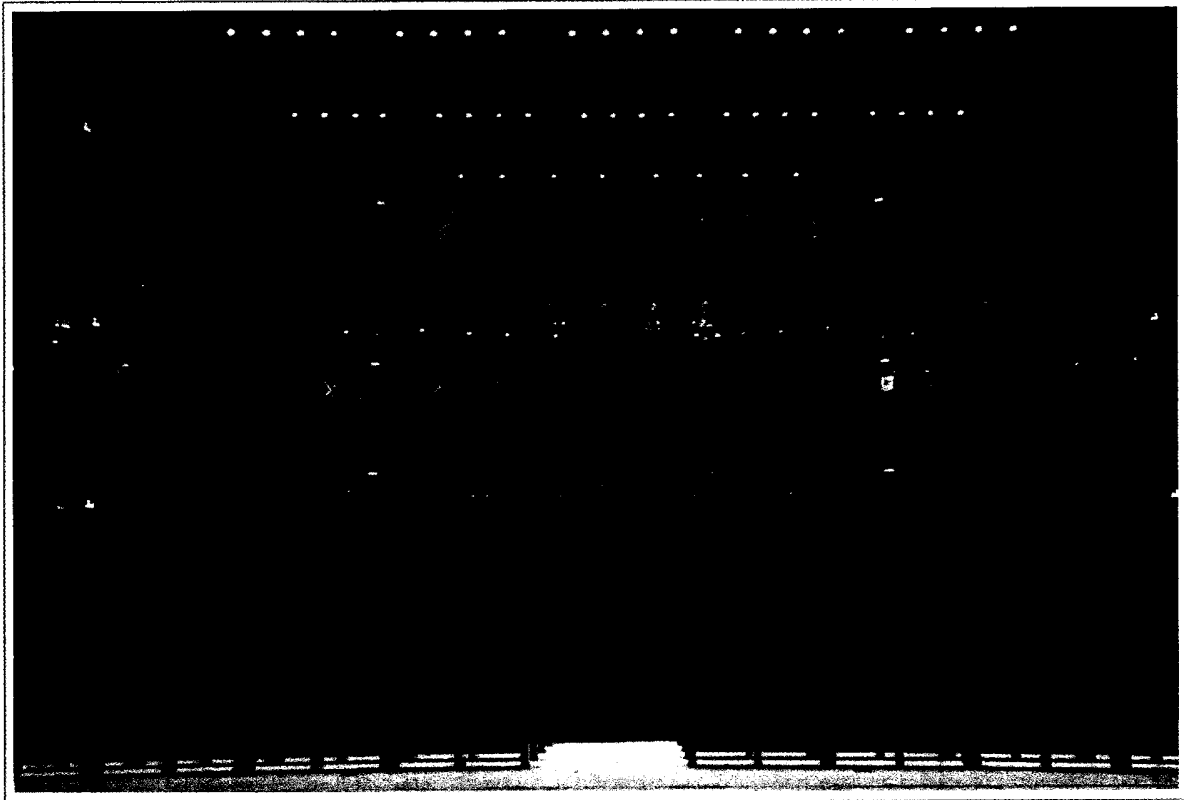
Jego dorobek fonograficzny obejmuje 10 płyt, szereg nagrań radiowych i telewizyjnych oraz nagrania muzyki filmowej i rozrywkowej. Uczestniczył także w licznych festiwalach i przeglądach muzycznych (m.in. Forum im. Witolda Lutosławskiego, Warszawskie Dni Oratoryjne oraz Viva il Canto).

Jest także laureatem konkursów muzycznych - pierwszej nagrody na Ogólnopolskich Przesłuchaniach Klas Skrzypiec i Altówki w Elblągu oraz IV Konkursu Wokalnego im. Fr. Platówny we Wrocławiu, podczas którego zdobył także nagrodę specjalną Ministerstwa Kultury i Sztuki Grand Prix - Rydwan Apollina. W 2001 otrzymał nagrodę ministra kultury - Ad Astra, ufundowaną dla młodych, utalentowanych twórców kultury. W 2004 za zasługi dla rozwoju kultury i osiągnięcia w pracy zawodowej został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, zaś w czerwcu 2006 - Srebrnym Medalem "Zasłużony Kulturze Gloria Artis". Jest laureatem dorocznej Nagrody Marszałka Województwa Podlaskiego w dziedzinie kultury. We wrześniu 2016 został wyróżniony Odznaką Honorową Województwa Podlaskiego.

W sierpniu 2005 wraz z Orkiestrą Filharmonii Białostockiej i pianistą Stanisławem Drzewieckim wystąpił w Parlamencie Europejskim w Brukseli w koncercie inauguracyjnym obchody 25. rocznicy powstania Solidarności. W czerwcu 2006 poprowadził wykonanie Jutrzni Krzysztofa Pendereckiego w Smolnym Soborze w Sankt Petersburgu z udziałem solistów i chórów rosyjskich oraz Orkiestry Opery i Filharmonii Podlaskiej. We wrześniu 2005 powierzono mu stanowisko dyrektora naczelnego i artystycznego Opery i Filharmonii Podlaskiej - nowej instytucji kultury powołanej przez ministra kultury i marszałka Województwa Podlaskiego. W maju 2007 otrzymał stopień doktora sztuk muzycznych na Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie, a w 2010 stopień doktora habilitowanego na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie. W czerwcu 2016 roku objął kierownictwo Opery Wrocławskiej po Ewie Michnik.

Technologia

Koncert zostanie zrealizowany w nowoczesnej sali operowej Centrum Spotkania Kultur w Lublinie 15 grudnia 2017 roku.

Obraz: jakość HD - 14 kamer, technocran, jazda, pełny montaż offline.

Dźwięk: Dolby Digital 5.1 i 2.0

Scenografia oparta jest o projekcje multimedialne i mapping 3D. Dodatkowa ikonografia: Zinowij Tołkaczew "Majdanek" (1903-1977), Marian Kratochwil (1906 - 1997)

"Wstrząsające, utrzymane w ciemnej tonacji obrazy Tołkaczewa stanowią swoiste memento tragedii milionów ludzkich istnień, będąc jednocześnie aktem oskarżenia oprawców i pomnikiem pamięci. Zinowij Tołkaczew dotknął dłońią krematoryjnego pieca, który jeszcze był ciepły... Z komór gazowych jeszcze nie wywietrzała duszący zapach i 800 tys. par obuwia pomordowanych leżało na stosie - dowód rzeczowy zbrodni... Artysta postanowił wtedy odtworzyć to, co widział, to o czym mu mówiono. Tak powstał album - akt oskarżenia, album - pomnik męczeństwa. Uczucia i przeżycia Zinowija Tołkaczewa rzucają wiele światła na ten olbrzymi i

niespotykany dotychczas obraz tragedii przeżytej przez wszystkie prawie narody Europy. Mord masowy, udoskonalony technicznie objął milionową rzeszę ludzką. Ginęli tutaj Polacy i Żydzi, Rosjanie, Francuzi, Grecy, Cyganie, Holendrzy... przedstawiciele wielu narodów. Umierającym nie szczędzono tortury ani fizycznej ani moralnej.”

Anetta Chrzanowska - Muzeum na Majdanku

Marian Kratochwil (Kosów na Huculszczyźnie 1906 - Londyn 1997) - malarz i grafik - w 1926 rozpoczął studia filozoficzne na Uniwersytecie lwowskim, a równocześnie uczył się rysunku u Stanisława Batowskiego. W 1932 zaczął malować pierwsze obrazy olejne. Po odbyciu rocznej służby wojskowej, w 1936 przeniósł się do Warszawy, wstąpił do ASP, a swoje prace - obrazy i rysunki z Podola i Wołynia - w

październiku 1936 pokazał na dużej indywidualnej wystawie w Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych. W tym samym roku na Ogólnopolskim Salonie Zachęty został wyróżniony brązowym medalem za *Niedzielę w Ożomli* (obraz prezentowany na obecnej aukcji). W 1937 wystawiał w Krakowie, w 1938 i wiosną 1939 uczestniczył w wystawach we Lwowie. W czasie wojny służył w wojsku; w 1940 znalazł się w Szkocji. Tam powstał cykl jego grafik pt. *Wojna*. Od 1947 mieszkał w Londynie; olejno i akwarelą malował serie widoków miasta. W latach 50. odbył kilka podróży do Hiszpanii, malując obrazy o tematyce hiszpańskiej (cykl *Don Kichot*). W 1970 malował w Wenecji. W tym samym roku ofiarował kilkanaście obrazów Muzeum Narodowym w Krakowie i w Warszawie, a w 1979 około 60 obrazów Muzeum Narodowemu w Krakowie, gdzie w rok później odbyła się duża wystawa dzieł artysty.

Agraart

Dodatkowo w warstwie video przewidziano archiwalne filmy pozyskane z Gruzji i Ukrainy, obrazujące życie świętych. Całość uzupełniona o archiwalia polskie.

Eksplikacja

Na pierwszych taktach "Lamentacji z majdanu milczenia" Igora Szčerbakowa oczom widzów ukazuje się ikonografia wprowadzająca w temat holokaustu i obozów koncentracyjnych. Na wolnych przenikach oglądamy fragmenty zdjęć i grafik. Telewizywidzowie widzą je w postaci setek zaś zgromadzona na koncercie publiczność na wielkim ekranie ledowym stanowiącym tło scenograficzne. Dodatkowo scenografię uzupełnią ściany monitorów bezszwowych - 9 monitorów w układzie symetrycznym, na których wyświetlane będą materiały dodatkowe - ikonografia.

W dalszej części koncertu archiwalne materiały związane z męczennikami pojawiają się zamiennie z obrazem detali muzyków i solistów występujących na scenie. W setkach pokazane zostaną archiwalia filmowe i dokumentalne. Całość uzupełniona będzie filmowymi impresjami artystycznymi (soliści, orkiestra). Stanowiąc je będą inscenizacje z Muzeum na Majdanku, oraz sekwencje przygotowane na tle ciekawych architektonicznie zakątków starego Lublina - realizacja wspomagana będzie zdjęciami z drona.

W przypadku kompozycji Igora Szčerbakowa i Piotra Bańki wielojęzyczna treść litanii (polski, ukraiński, gruziński) zostanie wyświetlona symultanicznie w napisach zrealizowanych w technologii wizualizacji 3D u dołu ekranu. Dodatkowym zabiegiem artystycznym będzie przechodzenie pierwszego planu widowiska z sali koncertowej na setkę solistów ("Lamentacja z majdanu milczenia" i "Ekstaza do świętego z feretronu") sfilmowaną na tle przepięknej architektury starego miasta w Lublinie.